

[Madsen-Mygdal.]

— jeg husker ikke hvor —, jeg udtalte mig om de samme Forhandlinger ved et Møde i „Grundtvigs Hus“, og for en Gangs Skyld tror jeg, at den højtærede Statsminister og jeg har udtalt os nogenlunde ens, og jeg tror ogsaa, der deri er givet, hvad der kan siges om denne Sag; yderligere Oplysninger tror jeg ikke, der er at vente, og jeg ved heller ikke, hvor de skulde komme fra. Noget stenografisk Referat af Forhandlingerne, saa man kan vurdere Tonen o. s. v., foreligger, mig bekendt, ikke.

Vedrørende selve disse Forhandlinger ønsker jeg her at sige, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ganske Ret i, at tidligere var det naturligt og rimeligt, at de Konservative og Venstre forhandlede med hinanden om dette Spørgsmaal. Der var en saadan Forhandling i Gang for kun et Aar siden, og det var en Forhandling, der sandsynligvis kunde have ført til et Resultat, men det ærede Medlem ved jo selv, hvorledes det gik til, at denne Forhandling blev afbrudt.

Vi fra Venstres Side har tilkendegivet vor Stilling i denne for vort Land saa vigtige Sag. De Ønsker, vi nærer med Hensyn til en Forsvarsordning, er vi hverken her i Tinget eller i det andet Ting i Stand til at gennemføre alene, og derfor er vi ogsaa rede til Forhandling. Vi har prøvet Forhandling med de Konservative. Den brast, og Forhandling med de Konservative i den nuværende Situation — det vil enhver indrømme — er der i hvert Fald ingen Realitet i. Vi vil ikke være i Stand til at gennemføre noget, der har med Realiteter at gøre, og det er Realiteter, der trænges til i dette Spørgsmaal. Vi er ogsaa rede til at forhandle med andre Partier under de Forudsætninger, som jeg tillod mig at nævne i Gaar. Hvorvidt de Forudsætninger er til Stede, kan man tvivle om, men vi er rede til Forhandling — om der kommer noget ud deraf, ja, det er en anden Sag. Vi er ikke villige til at gaa ind paa hvad som helst. Vor principielle Stilling i denne Sag er kendt, og den agter vi at fastholde.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der som Forklaring paa, at alle Ministeriets Mærkesager beror her i Folketinget, hvor de dog sikkert har et Flertal til at gennemføre dem, opstillede den Hypotese, at det skulde skyldes Hensynsfuldhed og Imødekommenhed fra Regeringspartierne Side. Det var jo en overordentlig smuk Forklaring, og selv om en saadan Hensynsfuldhed og Imøde-

kommenhed kommer sent, er det dog bedre end aldrig.

Jeg maa dog sige, at for et Aar siden, da Venstre havde Regeringen, mærkede vi ikke noget til Hensynsfuldhed og Imødekommenhed. I den Agitation, der gik forud for Valget, var det heller ikke de Egen-skaber, der var mest fremtrædende. Jeg mindes ikke, at der er nogen Taler fra de to Partier, der har sagt til Vælgerne: Hvis vi faar Flertallet, skal vi vise Hensynsfuldhed og Imødekomenhed. Nej, det var slet ikke det, Talen lød paa den Gang, og det er heller slet ikke det, der er Tale om nu.

Det, der er Kærnen i Sagen, er, at det, man rejste en saa voldsom Agitation mod ved Valget — det vidste man den Gang, og det ved man nu —, var en uomgængelig Nødvendighed, og det er den Dag i Dag en Nødvendighed, og det kan ikke gøres om. Det er den Situation, Regeringspartierne staar i, og Forklaringen om Hensynsfuldhed og Imødekomenhed overfor Venstre er der saamænd ingen, der tror paa, og den er heller ikke rigtig. Det er Virkelighedens haarde og ubønhørlige Krav, der tvinger dem til at passe paa og forhindrer dem i at skride frem. Men naturligvis, hvis det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har det Ønske at vise Hensynsfuldhed og Imødekomenhed, ser vi det jo gerne og takker for det — hvorledes det vil blive praktiseret, er jo noget andet.

Det ærede Medlems rent personlige Bemærkninger overfor mig skal jeg helt lade ligge. Jeg forstaaer, det har været ubehageligt for ham, ligesom det senere har vist sig at være det for Statsministeren, at blive mindet om Valgagitationen, som den blev ført, i Forhold til den Politik, vi senere har set.

Med Hensyn til Sukkerordningen fremsatte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen den Udtalelse, at her var noget særligt, for alle Partier var jo enige om, at der skulde Toldbeskyttelse til for at dyrke Sukker her i Landet. Det er for mig en ny Oplysning, det har jeg ikke vidst før. Har de Radikale altid været af den Opfattelse, at der skulde være Toldbeskyttelse her? Det er muligt, jeg har ikke fulgt det saa nøje, men jeg føler mig ikke helt sikker i saa Henseende.

Men selv om dette nu er rigtigt, er det dog en ganske ejendommelig Teori, man opstiller, naar man siger: Da Sukkerindustrien i Forvejen er toldbeskyttet, skal den have Hjælp, hvis den kommer i Nød, men hele det øvrige Landbrug og alle de Virksomheder, som ikke er toldbeskyttede,